

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1346/2568

นาย อ. กับพวกผู้ร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.การบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. 2540 มาตรา 13, พ.ร.บ.การบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. 2540 มาตรา 30, พ.ร.บ.การบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. 2540 มาตรา 14, ป.พ.พ. มาตรา 73

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตาม พ.ร.บ.การบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. 2540 มาตรา 13 บัญญัติให้มัสยิดที่ได้จดทะเบียนจัดตั้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยให้คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดเป็นผู้แทนของมัสยิด มาตรา 30 วรรคหนึ่ง บัญญัติให้คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดประกอบด้วย (1) อิหม่ามเป็นประธานกรรมการ (2) คอเต็บเป็นรองประธานกรรมการ (3) บิหลั่นเป็นรองประธานกรรมการ และ (4) กรรมการอื่นตามจำนวนที่ที่ประชุมสัปบุรุษประจำมัสยิดนั้นกำหนดจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนแต่ไม่เกินสิบสองคน และผู้ที่จะเป็นอิหม่าม คอเต็บ บิหลั่น และกรรมการอิสลามประจำมัสยิดจะต้องมีคุณสมบัติเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิดนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนวันคัดเลือกตามมาตรา 31 (5) และ 32 (2) โดยให้สัปบุรุษประจำมัสยิดซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปประชุมกันคัดเลือกคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดตามมาตรา 30 วรรคสอง คำว่า "สัปบุรุษประจำมัสยิด" ตามคำนิยามในมาตรา 4 หมายความว่า มุสลิมที่คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดมีมติรับเข้าเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิดและมีชื่ออยู่ในทะเบียนสัปบุรุษประจำมัสยิด แต่ผู้นั้นจะเป็นสัปบุรุษเกินกว่าหนึ่งมัสยิดในเวลาเดียวกันไม่ได้ และให้คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณามิตรับมุสลิมเข้าเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิดตามมาตรา 35 (5) ดังนี้ อำนาจหน้าที่ในการพิจารณามิตรับมุสลิมเข้าเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิด ก. จึงเป็นของคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดเท่านั้นตามมาตรา 35 (5) ประกอบมาตรา 4 คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายหาได้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณามิตรับมุสลิมเข้าเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิด ก. ไม่ ส่วนระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยวิธีการดำเนินงานและควบคุมดูแลการบริหารงานของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดและคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด

คำพิพากษา

พ.ศ. 2560 ข้อ 32 เป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดให้ มีอำนาจจัดทำทะเบียนสัปบุรุษในกรณีที่มัสยิดไม่มีคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด และไม่มีทะเบียนสัปบุรุษประจำมัสยิด หรือสูญหาย หรือมีเหตุขัดข้องในการจัดทำทะเบียนสัปบุรุษเพื่อประโยชน์ในการบริหารมัสยิดต่อไปเท่านั้น หากได้กำหนดให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณามิตรับมุสลิมเข้าเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิดเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ตำแหน่งอิหม่าม คอเต็บ บิหลั่น และกรรมการประจำมัสยิด ก. ว่างลง และประธานกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายไม่สามารถดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ก. ได้ตาม พ.ร.บ.การบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. 2540 มาตรา 30 วรรคท้าย ประกอบมาตรา 33 และมาตรา 34 วรรคหนึ่ง เนื่องจากสัปบุรุษประจำมัสยิด ก. ตามทะเบียน

สัปบุรุษที่ทำได้ครั้งแรกเหลืออยู่น้อย ไม่เพียงพอต่อการคัดเลือกคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ก. โดยปัจจุบันมัสยิด ก. ยังเปิดให้ประชาชนเข้าไปปฏิบัติศาสนกิจ และมีชาวมุสลิมที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิด ซึ่งหากมีการจดทะเบียนเล็กน้อยมีผลทำให้บรรดาทรัพย์สินของมัสยิด ก. ต้องถูกโอนไปยังมัสยิดที่เป็นนิติบุคคลที่ใกล้ที่สุดตาม พ.ร.บ.การบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. 2540 มาตรา 14 วรรคสอง จึงเป็นกรณีที่ตำแหน่งผู้แทนของมัสยิด ก. ว่างลง และมีเหตุอันควรเชื่อว่าการปล่อยตำแหน่งว่างไว้น่าจะเกิดความเสียหายขึ้นได้แก่มัสยิด ก. ผู้ร้องทั้งแปดเป็นมุสลิมที่ปฏิบัติศาสนกิจอยู่ที่มัสยิด ก. จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียชอบที่จะร้องขอต่อศาลแต่งตั้งผู้แทนชั่วคราวของมัสยิด ก. ได้ตาม ป.พ.พ. มาตรา 73 ผู้ร้องทั้งแปดยื่นคำร้องขอให้ศาลไต่สวนและมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ร้องทั้งแปดเป็นคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ก. เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้แทนมัสยิด ก. ชั่วคราว โดยให้มีอำนาจกระทำการแทนมัสยิด ก. ในการแต่งตั้งสัปบุรุษประจำมัสยิด ก. และทำทะเบียนสัปบุรุษประจำมัสยิด ก. เพื่อให้สามารถดำเนินการคัดเลือกคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ก. ได้ และเพื่อให้มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายต่อไป ศาลชั้นต้นไต่สวนแล้วมีคำสั่งยกคำร้องของผู้ร้องทั้งแปด ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ผู้ร้องทั้งแปดอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ ผู้ร้องทั้งแปดฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังยุติได้ว่ามัสยิด ก. มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. 2540 จดทะเบียนจัดตั้งเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2545 มีคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ก. ชุดแรก โดยมีผู้ดำรงตำแหน่งอิหม่าม คอเต็บ บิหลั่น และมีกรรมการ 10 คน มีสัปบุรุษประจำมัสยิด จำนวน 57 รายชื่อ ในปี 2549 ตำแหน่งกรรมการประจำมัสยิดว่างลงเนื่องจากดำรงตำแหน่งครบวาระ ต่อมาตำแหน่งอิหม่ามและบิหลั่นว่างลงเนื่องจากลาออก ตำแหน่งคอเต็บว่างลงเนื่องจากเสียชีวิต ทำให้ไม่มีคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ก. ที่จะทำหน้าที่เป็นผู้แทนของมัสยิดในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ตลอดจนการพิจารณารับมุสลิมเข้าเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิดเพิ่มได้ มัสยิด ก. ได้ยื่นหนังสือขอแต่งตั้งคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดไปยังคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงราย คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายได้ไปดำเนินการคัดเลือกคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ก. หลายครั้ง แต่ไม่สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ก. ได้ เนื่องจากสัปบุรุษประจำมัสยิด จำนวน 57 รายชื่อ ตามทะเบียนสัปบุรุษที่ทำได้ในครั้งแรกนั้นเหลืออยู่น้อย เหตุเพราะบางรายเสียชีวิต บางรายย้ายถิ่นฐาน และมีสัปบุรุษมาแสดงตนเพื่อคัดเลือกกรรมการอิสลามประจำมัสยิดเพียง 2 คน คือ นายวสันต์ กับนายเกดิษฐ์ ทำให้มีจำนวนสัปบุรุษไม่เพียงพอต่อการคัดเลือกกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ซึ่งตามพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. 2540 คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดต้องประกอบด้วย อิหม่าม คอเต็บ บิหลั่น และกรรมการอื่นตามจำนวนที่ที่ประชุมสัปบุรุษประจำมัสยิดนั้นกำหนดจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนแต่ไม่เกินสิบสองคน และผู้ที่จะเป็นอิหม่าม คอเต็บ บิหลั่น และกรรมการประจำมัสยิดได้จะต้องมีคุณสมบัติเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิดนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 90 วัน ก่อนวันคัดเลือก ซึ่งหมายความว่า การจะคัดเลือกและแต่งตั้งคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดได้จะต้องมีสัปบุรุษประจำมัสยิดนั้น 9 คน เป็นอย่างน้อย ผู้ร้องที่ 1 ได้จัดทำบัญชีรายชื่อสัปบุรุษประจำมัสยิด ก. ที่เข้ามาทำละหมาดเป็นประจำทุกวันศุกร์และร่วมกิจกรรมของมัสยิดตั้งแต่ปี 2549 จำนวน 45 รายชื่อ ให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายเพื่อรับรองการเป็นสัปบุรุษ แต่คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายเห็นว่าไม่สามารถใช้บัญชีรายชื่อสัปบุรุษ จำนวน 45

รายชื่อ ที่ผู้ร้องที่ 1 จัดทำขึ้นเองดังกล่าวมาใช้ในการคัดเลือกคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ก. ได้ ต้องใช้สัปบุรุษประจำมัสยิด จำนวน 57 รายชื่อ ตามทะเบียนสัปบุรุษที่ได้ทำไว้ในครั้งแรก เท่านั้น ผู้ร้องที่ 1 กับพวกได้ยื่นฟ้องสำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายเป็น จำเลยที่ 1 นายราชัน ประธานกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายเป็นจำเลยที่ 2 ต่อ ศาลชั้นต้นเป็นคดีแพ่งหมายเลขดำที่ 1402/2559 เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งให้จำเลยทั้งสองดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ก. คดีดังกล่าวศาลได้ทำการไต่ถามถึง ที่มาโจทก์ได้ถอนฟ้องไป ผู้ร้องที่ 1 ได้ร้องเรียนคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายไปยัง คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยได้มี หนังสือแนะนำในการแก้ไขปัญหามัสยิด ก. มายังประธานกรรมการอิสลามประจำจังหวัด เชียงราย ผู้ร้องที่ 1 ได้มีหนังสือร้องเรียนคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายไปยัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ต่อมากรมการปกครองได้นำข้อร้องเรียนดังกล่าวเข้าหารือใน คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกรมการปกครอง ที่ประชุมมีมติเห็นว่า หากผู้มีส่วนได้เสีย เกี่ยวกับกิจการของมัสยิด ก. พิจารณาเห็นว่า การที่ไม่สามารถจัดตั้งคณะกรรมการอิสลามประจำ มัสยิดตามพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. 2540 และระเบียบคณะกรรมการ กลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการอิสลามประจำมัสยิด พ.ศ. 2559 ได้ ทำให้เกิดความเสียหายต่อมัสยิดและผู้ที่จะประสงค์จะเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิด ผู้ นั้น สามารถใช้สิทธิตามบทบัญญัติมาตรา 73 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อันเป็นอำนาจ ของศาลในการวินิจฉัยข้อเท็จจริงว่าสามารถแต่งตั้งผู้แทนนิติบุคคลเป็นการชั่วคราวในกรณี ดังกล่าวได้หรือไม่ และผู้ร้องที่ 1 ได้มีหนังสือร้องเรียนไปยังคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขอให้ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน เกี่ยวกับเสรีภาพในการปฏิบัติตามหลักศาสนา กรณีกล่าว หว่าคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายไม่ดำเนินการคัดเลือกสัปบุรุษประจำมัสยิด ก. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีมติว่ากรณีตามคำร้องยังไม่พบการกระทำหรือละเลย การกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ส่วนคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายก็ได้ มีหนังสือถึงนายอำเภอพานเพื่อขอให้ดำเนินการยื่นคำขอให้เลิกมัสยิด ก. ต่อคณะกรรมการอิสลาม ประจำจังหวัดเชียงรายและยื่นคำขอจดทะเบียนเลิกมัสยิดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ นายอำเภอพาน ได้มีหนังสือขอความเห็นในการเลิกมัสยิด ก. ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย คดีมีปัญหาต้อง วินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องทั้งแปดว่า ผู้ร้องทั้งแปดร้องขอให้แต่งตั้งผู้ร้องทั้งแปดเป็นผู้แทนมัสยิด ก. ชั่วคราวได้หรือไม่ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. 2540 มาตรา 13 บัญญัติให้มัสยิดที่ได้จดทะเบียนจัดตั้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยให้คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดเป็นผู้แทนของมัสยิด มาตรา 30 วรรคหนึ่ง บัญญัติให้มี คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดประกอบด้วย (1) อิหม่ามเป็นประธานกรรมการ (2) คอเต็บเป็น รองประธานกรรมการ (3) บิหลั่นเป็นรองประธานกรรมการ และ (4) กรรมการอื่นตามจำนวนที่ ที่ประชุมสัปบุรุษประจำมัสยิดนั้นกำหนดจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนแต่ไม่เกินสิบสองคน และผู้ที่จะ เป็นอิหม่าม คอเต็บ บิหลั่น และกรรมการอิสลามประจำมัสยิดจะต้องมีคุณสมบัติเป็นสัปบุรุษ ประจำมัสยิดนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนวันคัดเลือกตามมาตรา 31 (5) และ 32 (2) โดยให้ สัปบุรุษประจำมัสยิดซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปประชุมกันคัดเลือกคณะกรรมการอิสลาม ประจำมัสยิดตามมาตรา 30 วรรคสอง คำว่า "สัปบุรุษประจำมัสยิด" ตามคำนิยามในมาตรา 4 หมายความว่า มุสลิมที่คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดมีมติรับเข้าเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิด

และมีชื่ออยู่ในทะเบียนสัปบุรุษประจำมัสยิด แต่ผู้นั้นจะเป็นสัปบุรุษเกินกว่าหนึ่งมัสยิดในเวลาเดียวกันไม่ได้ และให้คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาผู้มีตีมุสลิมเข้าเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิดตามมาตรา 35 (5) ดังนี้ อำนาจหน้าที่ในการพิจารณาผู้มีตีมุสลิมเข้าเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิด ก. จึงเป็นของคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดเท่านั้นตามมาตรา 35 (5) ประกอบมาตรา 4 คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายได้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาผู้มีตีมุสลิมเข้าเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิด ก. ไม่ ส่วนระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยวิธีการดำเนินงานและควบคุมดูแลการบริหารงานของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดและคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด พ.ศ. 2560 ข้อ 32 ที่กำหนดว่า "ในกรณีที่มัสยิดไม่มีคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดและไม่มีทะเบียนสัปบุรุษประจำมัสยิดหรือสูญหายหรือมีเหตุขัดข้องในการจัดทำทะเบียนสัปบุรุษ ให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดแต่งตั้งกรรมการอิสลามประจำจังหวัดจัดทำทะเบียนสัปบุรุษเพื่อประโยชน์ในการบริหารมัสยิดต่อไป" นั้น เป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดให้มีอำนาจจัดทำทะเบียนสัปบุรุษในกรณีที่มัสยิดไม่มีคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดและไม่มีทะเบียนสัปบุรุษประจำมัสยิดหรือสูญหายหรือมีเหตุขัดข้องในการจัดทำทะเบียนสัปบุรุษเพื่อประโยชน์ในการบริหารมัสยิดต่อไปเท่านั้น หากได้กำหนดให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาผู้มีตีมุสลิมเข้าเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิดแต่อย่างใด ซึ่งสอดคล้องกับคำแนะนำของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยในการแก้ไขปัญหาของมัสยิด ก. เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ตำแหน่งอิหม่าม คอเต็บ บิหลั่น และกรรมการประจำมัสยิด ก. ว่างลง และประธานกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายไม่สามารถดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ก. ได้ตามพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. 2540 มาตรา 30 วรรคท้าย ประกอบมาตรา 33 และมาตรา 34 วรรคหนึ่ง เนื่องจากสัปบุรุษประจำมัสยิด ก. จำนวน 57 รายชื่อ ตามทะเบียนสัปบุรุษที่ทำไว้ในครั้งแรกเหลืออยู่น้อย ไม่เพียงพอต่อการคัดเลือกคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ก. นับถึงวันที่ผู้ร้องทั้งแปดยื่นคำร้องขอเป็นคดีนี้เป็นเวลากว่า 15 ปี แล้ว และได้ความจากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน และคำเบิกความของนายบุญเกิด ปลัดอำเภอพาน ว่าในพื้นที่อำเภอพานมีมัสยิดเพียงแห่งเดียวคือมัสยิด ก. และปัจจุบันยังเปิดให้ประชาชนเข้าไปใช้ปฏิบัติศาสนกิจโดยมีการทำละหมาดทุกวันศุกร์และทำกิจกรรมทางศาสนาอยู่เป็นประจำ และมีชาวมุสลิมที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิด ประกอบกับคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายได้มีหนังสือถึงนายอำเภอพานเพื่อขอให้ดำเนินการยื่นคำขอให้เลิกมัสยิด ก. ต่อคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายและยื่นคำขอจดทะเบียนเลิกมัสยิดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งหากมีการจดทะเบียนเลิกมัสยิดย่อมมีผลทำให้บรรดาทรัพย์สินของมัสยิด ก. ต้องถูกโอนไปยังมัสยิดที่เป็นนิติบุคคลที่อยู่ใกล้ที่สุดตามพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. 2540 มาตรา 14 วรรคสอง จึงเป็นกรณีที่ตำแหน่งผู้แทนของมัสยิด ก. ว่างลง และมีเหตุอันควรเชื่อว่าการปล่อยตำแหน่งว่างไว้น่าจะเกิดความเสียหายขึ้นได้แก่มัสยิด ก. ผู้ร้องทั้งแปดเป็นมุสลิมที่ปฏิบัติศาสนกิจโดยทำละหมาดเป็นประจำทุกวันศุกร์และทำกิจกรรมทางศาสนาอยู่ที่มัสยิด ก. จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียชอบที่จะร้องขอต่อศาลให้แต่งตั้งผู้แทนชั่วคราวของมัสยิด ก. ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 73 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายืนให้ยกคำร้องของผู้ร้องทั้งแปดมานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของผู้ร้องทั้งแปดฟังขึ้น อย่างไรก็ดีตาม ผู้ที่จะเป็นกรรมการอิสลามประจำมัสยิด

ต้องเป็นมุสลิมผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 31 (1) มาตรา 32 (1) ประกอบมาตรา 17 (1) และมาตรา 7 (1) แห่งพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. 2540 ได้ความตามทางไต่สวนว่า ผู้ร้องที่ 2 เป็นมุสลิมสัญชาติเมียนมา ผู้ร้องที่ 5 เป็นมุสลิมอาฮาโดยการเกิด ผู้ร้องที่ 6 เป็นมุสลิมสัญชาติปากีสถาน ส่วนผู้ร้องที่ 8 เป็นสัปบุรุษประจํามัสยิดอื่นและยังไม่ได้ลาออกจากการเป็นสัปบุรุษประจํามัสยิดดังกล่าว ดังนี้ จึงเห็นควรแต่งตั้งเฉพาะผู้ร้องที่ 1 ผู้ร้องที่ 3 ผู้ร้องที่ 4 และผู้ร้องที่ 7 เป็นผู้แทนชั่วคราวของมัสยิด ก. เพื่อดำเนินการพิจารณารับมุสลิมเข้าเป็นสัปบุรุษประจํามัสยิดและจัดทำสมุดทะเบียนสัปบุรุษประจํามัสยิดเพื่อให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการอิสลามประจํามัสยิด ก. ต่อไป พิจารณาแล้ว ให้แต่งตั้งผู้ร้องที่ 1 ผู้ร้องที่ 3 ผู้ร้องที่ 4 และผู้ร้องที่ 7 เป็นผู้แทนชั่วคราวของมัสยิด ก. ให้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณารับมุสลิมเข้าเป็นสัปบุรุษประจํามัสยิดและจัดทำสมุดทะเบียนสัปบุรุษประจํามัสยิด เพื่อให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเชียงรายดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ก. ต่อไป ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

วาสนา อัจฉรานุวัฒน์ · ดุสิต ฉิมพลี · อาทิตย์ ออกเวหา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1346/2568>